

הבורסה

לעזאזל, למה לא?

נו, מה עוד לא אמרנו? כרגיל, אני תמיד טוען שצריך לעשות את החתומות, הפסקות, פסיקציות. אלה תמיד טובים ויפים לנפש, ובמיקרה שלנו, גם לכיס.

וכאן אני בא ומגיע לשאלת השאלות, עד מתי? עד מתי ינובון שערייהמניות החופשיות פרייהילולים? עד שיפסקו. או! מכיוון שלא אני ולא אתם, וגם לא הטובים שבין ותיקיבורסה יכולים או מסוגלים להשיב על שאלה זו, מוטב כי ננוח מעט.

ההמשך בהגיה המעבר מן הכרטיס לכיס, כרוך אומנם במעט כאבילב, אך הוא שווה אותו. ועכשיו אני מציע לעבור לצורך מעבר בלבד, לאותן קרנות נאמנות, המשקיעות עיקר כספן במניות. להמתין מעט ועוד קצת ולראות. כן, לראות כיצד יפול רבר.

אם ימשיך ליפול על הצד הטוב, שוב אפשרית גיחה קצרה. אך אם חס וחלילה, של לנו שבט שממאל, יארע מה שכולנו עדיין חוששים שעלול לקרות, וכל זאת מבלי לאבד זמן וממון.

עכשיו תרשו לי להביא לפניכם מדבריו החכמים של אחד מיקירי הבורסה, ששמו, כרגיל, שמור עימנו, אך דבריו יהיו עם כולנו.

נו, או מה אתה אומר על הבורסה? הבורסה, משולה לקוינו. אלה שיש להם כסף נכנסים, עוברים משולחן לשולחן, לפעמים יוצאים, לשרותים שבתחום הקוינו, חוזרים ושוב עוברים משולחן לשולחן עד לרגע שינעלו אותם.

והתהליך ידוע, הוא אומר, הרוב יפסיד. אבל עד אז נמשיך בחגיגה שהיא עלי-פי כל הסימנים עדיין בעיצומה, ואפילו האוצר רוצה ביקרה. אמן, ולעזאזל, למה לא?

ב אולמות המיסחר בבורסה, ויש שלושה כאלה, שמעתי הערכות שונות על המתרחש בה, אך מעט על מה שיתרחש. כולם מוכנים להסכים שהבורסה טובה, שיש אורחים וסתם סקרנים ביצע, וגם זה סימן שמשקיעים חדשים מגיעים לבנקים, למנהליהתיקים ובעיקר לבורקרים — ומבקשים אקשן.

כולם יודעים שהחודש מילת הקסם היא „פידיון“ — של איגרות-חוב ותוכניות-החסכון — והיא משמשת כר נוח לפעילות הגועשת בבורסה. זהו, שאומר אחד מיקירי הבורסה, חודש הרחמים. כולם, כולל אלה שהצליחו להפסיד חלק גדול מכספם, מחקו את העבר ופותרים מאון חדש. והחודש מאזן זה מראה עורפים ניכרים, בינתיים על הכרטיס, לא בכיס.

ונכון, מה שכתוב בעיתונים, שהבורסה חוגגת, ביום הראשון שבוע היא המשיכה לחגוג, גם המחזור הכולל גדל, ואיתו מה שסחרי הבורסה קוראים סלקטיביות, והיא סימן בריא נוסף, כבר לא קונים הכל, מתחילים לבדוק מה לקנות ומה לא.

הצרה היא שהגופים המחזיקים כסחורה לרוב, משחררים לאט, שמא כמו שאומר השכן הנבון שלי, יצטרכו לקנות את מה שמכרו אתמול.

תשימרילב למניות היותר כבודות, המוסדות, הגיע תורן.

מוטב לנוח מעט ועוד משהו: זה שיש משקיעים חדשים כבר אמרתי. אבל מה שחשוב בתופעה זו, שמיספרם ככל הנראה מתרבה בטור גיאומטרי (ישישית של תיכון, למי ששכח), ולתופעה זו יש משמעות. עובדה: השערים עולים, וכי מי יעז לעצור ערד במרוצתה, אלא תהום? כמאמר אחד מגדולי ההלכה של הבורסה התל-אביבית, מייד נביא עוד כמה אימרישפר של האיציטגנין בחסד עצמו, המרבר על הבורסה ותהליכיה, כננה המאומץ מזה עשור.

19 שנה בתל-מונד

אתם יודעים איפה זה תל-מונד. כן נכון, זה בדרר, על הכביש הישן בין תל-אביב לחיפה. לפני הסיכוב לנתניה. אבל זה לגמרי לא חשוב. מה שחשוב הוא הטלפון שקיבלתי מאחד מקוראיההשנועון, שסיפר ושאל ולי לא היתה תשובה. אני מקווה שלא ראשהמועצה המקומית במקום יש.

הקופה ריקה. וכך, ב-1956, לפני 19 שנה, בנתה המועצה המקומית בניין ובו חנויות ומשרדים למכירה. הקרקע היא של המועצה. באו דירייו לעתיד של הבניין החדש ורכשו חנויות ומשרדים מידי המועצה, ואף שילמו דמייהעברה, להעביר הנכס החדש על שם רוכשו.

עברו 19 שנה, ועד היום לא הצליחה המועצה להעביר את החנויות והמשרדים על שם רוכשיהם. למה? ככה. יש בעיות טכניות ואחרות. היום אפילו תוכל ותרצה המועצה לעשות את מה שהיתה צריכה לעשות מכבר, תתקשה. מאין תיקח את הסכומים שיש לשלם לאוצרהמדינה כדמייהעברה, ששולמו לה לפני כמעט 20 שנה, וקופתה ריקה? אכן, מועצה לתפארת.

בקאהיר זה אפשרי

מי שסבור שהבנקים בארץ הם יעילים, אף כי יפרסמו את מאזניהם רק בסוף אפריל, טועה. הרי לכם דוגמה של בנק יעיל, שהצליח לפרסם את

البنك العربي الافريقي الدولي
arab african international bank
19 Street and Profit & Loss ended 31st Decem

מאזנו כבר בסוף מרס! הבנק הערבי אפריקאניהבינלאומי עשה זאת בעזרת רואיחשבון מקאהיר ואחד שמקום מושבו בלונדון. וזה, כאשר היקף עסקיו בשנה החולפת היה 5.3 מיליארד רולר והרווח הנקי 31.4 מיליון דולר. על החתום: איכרהים אל-איכרהים, יו"ר ומנהל כללי.

המערך עדיין באופוזיציה נשבע שעבר אמר מנהל בנק, במיקרה זה שוב המנכ"ל של הבנק הבינלאומי צדיק בינו, שיש דרך ואפשרות לשלם על יתרות זכות של עו"ש ריבית חודשית של שמונה ועשרה אחוזים, כלומר כפול יותר ממה שמשלמים היום. זה תלוי בבנק-ישראל.

הנה עוד משהו, שהריבית שהבנקים גובים היא גבוהה ותורמת לאינפלציה. חבל שעד היום, שבוע אחרי שנאמרו הדברים, עדיין לא התייחסו אליהם.

הנה עוד משהו שאמר מנכ"ל הבינלאומי: אוקטובר '77 — המהפך הכלכלי: ולפני זה היה הפיחות הגדול, כאשר הרולר הפך לשווה ערך של שש לירות, מ"מ 4.20 לירות. אוקטובר '80 — הלירה החלפה בשקל: אוקטובר '83 — משבר הבנקאות.

ומה יהיה באוקטובר '84? הנה לפניכם, משלי, כמה אפשרויות: השקל יהפוך לסלע, השקל יהפוך לדולר, הרולר יהפוך ל-250 שקלים, המיתון יחוג, מאזן התשלומים ישתפר, האינפלציה עוד לא. משני מרקים ברולר, שני רולר בלירה שטרלינג, החודש ה-29 למילחמת של"ג, המערך עדיין באופוזיציה.

למה קורה, ומה שעלול לקרות, הם חבריהמשלחת, רוצים תשובות טובות לשאלות שלהם.

מתברר שחבריהמשלחת מתעניינים מאוד כמה שנכנס לפולקלור הפיננסי שלנו כמשבר המניות הבנקאיות, והם חבריהמשלחת, חסרי ההשכלה הפולקלוריסלית, רואים את האירוע כחמור יותר, וכדי לא להיות עוכר ישראל, לא אצטט שאלה של אחד מחבריהמשלחת, המצביעה שהיא וחבריו מכינים היטב מה קרה.

למה לא? למה בן? מכיוון שאנחנו בבנקים, עוד הערה. אומנם יש פחות מודעות, מעט פחות פקידים, הרבה עלונים בשני צבעים, המחולקים חינם לכאיההסניפים, הטבות שמכרזים עליהן

בנקאי בינו
לא התייחסו לדבריו

בקול גדול, לעומת תעריפים ועמלות המגזחים לדפיהחשבון בקול רממה. והעיקר הייעול. נעלם. אפילו הרדיו כבר מכסה על הפער בהכנסות מפרסומות של הבנקים, ועכשיו כשהבורסה עולה וגואה, מי הוא זה שישית ליבו לקטנות. אפשר אפילו להעביר בדייקטוריון הבורסה החלטות הפוגעות במשקיע הקטן, שישלם עמלה גבוהה יותר, למה לא? ואני שואל למה כן?

יש שם מישפחתו של מנכ"ל הבינלאומי הוא בינו ולא צדיק. כפי שמרבים לכתוב בשגנה. השם בינו הוא הטייה של המילה בינה.

אוקטובר הגורלי: סלע בשקל

אולי קראתם לאחרונה בעיתונות, שהבנקים המתקשים לפרסם את הרווחות הכספיים שלי" הם לשנת 1983. יש להם קשיים אונייקטיביים. הם הפסידו והם מתביישים בהם, כהפסדים. או, ראשית חוכמה הם רוחים את פרסום הדו"חים לתאריך המאוחר ביותר האפשרי — סוף אפריל. בינתיים הם „עובדים“ על האוצר, בנק-ישראל וח"כ אברהם שפירא, פטרונם כיו"ר המועצה המייעצת של בנק-ישראל, כדי לקבל היתר-עסקא לשיפוף המאזנים. במילים אחרות, הם אומנם הפסידו בשנה האחרונה, אבל זה רק „כאילו הפסידו“ המאזן יהיה חיובי, מאוד.

זה כדי שיוכלו לשאת פנים לפני הבנקים בח"ל. לבואם לבקש הלוואות, המשמשות ליפוי מאזן הרזרבות במט"ח של בנק-ישראל. רואים אתם, יש אפילו אינטרס הרדי, שהדו"חות ייראו יפה.

למרבית הצער, הם לא לקחו בחשבון את המישלחת של קרן-המטבע הבינלאומית, שבאה לביקור-נימוסו אגרסיבי, כדי להבין מה קרה,

שלך, ואפילו תוכל לרכז את פעולת העיסוי לשטחים על גופך הזקוקים לתשומת-לב מיוחדת. שני מנועים נפרדים מספקים עיסוי לגב ולרגליים וטיימר (כמו במכונית-יבשה) סוגר את מערכת-העיסוי אחרי 10, 20, או 30 דקות. הכורסה ניתנת להכוונה לזוויות רכינה שונות, כדי להגביר את עוצמת העיסוי.

רמקולי המערכת בנויים ליד אוזני הכורסה עם כל מיני פיצ'ווקס, שאני לא מבין בהם דבר. למערכת יש, כמובן, גם רשמקול לנוחיות המשתמש, הרוצה הקלטות של נעימות החביבות עליו. אפשר לקבל גם קלטות מוקלטות בקולות של ציפורי-שיר, גליים ועוד.

הכורסה בנויה משלד של מוטות פלדה מחוסמת, ומרופדת בריפור אקרילי ופוליאסטר. כך כתוב בפרוספקט. ועתה למימות. גובה 1 מטר, רוחב 75 סנטימטר, אורך 90 סנטימטר. והמחיר כן המחיר, 1,345 דולארים של ארצות-הברית, כולל משלוח אכספרס ברחבי ארצות-הברית.

חופשי ממיסים על-פי המלצת רופא אורטופד. כולל הקצבה מיוחדת של מט"ח.

כורסה שכולה הנאה

שוב הכליבו המסורסם של ניו-יורק. הנה פטנט חדש לאלה הסובלים ממוסר-תנועה ומתעצלים לקום בשעות הבוקר המוקדמות לריצת-בוקר, או לרחצת-בוקר. משהו יוצא מהכלל במחיר אסטרונומי, למיליונרים של ממש לאלה שכרד למיליון הראשון. ניחן בסגולות מרפא משופרות, ללא כל מאמץ עצמי. עובר

כורסת עיסוי
מעמוד-השידרה עד בסיס-המוח

עליך, בלווית מוסיקה כבקשתך. נו, הנה המוצר. כורסת-העיסוי החשמלי משולבת במערכת סטריאו. נו, מה אתם אומרים על ההמצאה?

הנה הפרטים המלאים: הכורסה היחידה בעולם המבוקשת על-ידי מערכת של מיקרופרוססורים, ולא חשוב מה זה, המספקת למשתמשים בה עיסוי בשעה שאת-אתה מתרגעים, כלומר „ראלקס“, ומאוינים למוסיקה, או לחשות, במערכת-הקול והשמע הסטריאופונית הבנויה בתוך הכורסה.

כל מיני פיצ'ווקס שני גלילי-עיסוי נעים ממסים עמודי-השידרה שלך אל בסיס-המוח